

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2023. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékletként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékletként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár-szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvósai játszották. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfúvós tanár.

Gál Laura énekművész közreműködésével kérte, hogy énekeljék el közösen a Himnuszt.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, hogy Petőfi Sándor „A XIX. század költői” című versét Stefánszky István, a Csiky Gergely Színház művésze tolmácsolásában hallották.

Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Maglehet, hogy a leginkább reményt keltő és egyben legfélelmetesebb dolog ezen a világon ugyanaz: hogy telik – és hogy eltelik – az idő. Elmossa a rosszat, gyakran a jót is, miközben megadja számunkra a jelent, és reménnyel tölti meg a jövőt.”

Főtisztelendő Püspök Atya, Kedves Ünneplő Kaposváriak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Szeretettel köszöntöm Önöket jeles ünnepünkön, s e helyről köszöntök minden kaposvárit, éljen bárhol a világon!

A velünk élőket éppúgy, amint a közös emlékezetünkben maradókat!

Jeles jubileum hozott ma ide bennünket, a csodálatos Csiky Gergely Színház falai közé. Ünnepelni jöttünk, vagyis megállni, visszatekinteni, emlékezni, megsüvegelni valamit és valakiket.

Együtt ünnepelni Kaposvárt, szeretett városunkat, amely 1873-ban véglegesen kivívta városi rangját.

Az azóta eltelt másfélszáz esztendő adja meg számunkra a lehetőséget, hogy a múltó idő egy-egy pillanatát megidézve megtiszteljük elődeinket, értékeljük a magunk eredményeit, és ültessük el együtt a jövőben szárba szökkenő magvakat, amelyek gyarapítják majdan közösségünket.

Persze, igaztalanok lennénk, ha csak öt emberöltőnyi időt tennénk ma mérlegre.

Igaztalanok, hiszen aligha küzdöttük volna ki az előrelépés jogát, ha nem éltek volna itt olyan emberek, akik otthonukként szerették Kaposvárt, s készek voltak tenni érte, tudván, hogy egy város építése olyan, mint amikor az ember diófát ültet.

Nem maga fogja aratni a termést, még csak nem is ő fog hűsölni alatta, bútort belőle pedig végképp nem ő farag. Mégis kitartóan ülteti, neveli a fát!

Mint mi, kaposváriak is tettük és tesszük városunkkal.

Elsőként hálás szívvel idézzük ide gróf Esterházy Pál nádort, aki a Kaposvárt ért tűzvészek után, 1712-ben letelepedési engedélyt adott e területre! A korosodó birodalmi herceg egyik utolsó jelentős lépése volt ez. Hiszem, hogy a döntés már a Jóisten közelségében, az ő akarata szerint érett meg benne. Miként a Gondviselés pártfogolhatta azt a kilenc családot is, akik révén fönixmadárként éledt újjá a porig égett város. Ők pontosan tudták: az ember lakhelyet választhat, otthont viszont nem. Hitük és kitartásuk szorgalommal és kemény munkával párosult, így lett már 1749-re Kaposvár Somogyország székvárosa.

Az 1830-as években megépülő vármegyeháza és elemi iskola pedig a polgárosodás korszakát jelezte. A lélekszám egyre nőtt, a kiegyezés évében elérte a hatezer főt, és már nagyjából hatszáz ház állt.

Ilyen előzmények után kaptuk meg tehát Ferenc József császár- és magyar királytól a rendezett tanácsú városi rangot, végképp elnyerve ezzel az önrendelkezés jogát. Az önrendelkezés jogát, ami – tisztelt Hölgyeim és Uraim – sokkal, de sokkal fontosabb, mint maga a cím.

Fontosabb. Mert a kaposvári emberek csodákra is képesek, ha megkapják a lehetőséget, hogy a saját akarataik szerint formálják városukat.

Tudjuk jól, hogy ezért a földért mindenkor mi vagyunk a felelősök, rajtunk áll, hogy jól mennek-e a dolgok errefelé. És bizony, így volt ez akkoriban is!

Aligha meglepő, hogy a dualizmus évtizedei az igazi városiasodás, a gazdasági fejlődés és a tisztességes polgári lét lehetőségeit bontakoztatták ki elődeink számára.

Olyan vezetőikkel, mint Németh István, akinek másfél évtizedes munkáját csak a nagy világégés volt képes megállítani.

De ott volt az ő törekvéseit folytató Kaposváry Vétek György is, aki a trianoni diktátum után is többet ajánlott a megmaradásnál. Pedig az sem volt kevés, aligha lett volna szégyen belehalni! Mégis, Márai Sándorral szólva tudták, hogy nekünk, kaposváriaknak "nincs módunk közepszerűnek lenni".

Tudták, hogy Kaposvár, miként Magyarország egésze, csak a minőség igényével élhet és maradhat fenn az új Európában. Ezért nem elégedtek meg a félmunkával, a számukra kitalált jövővel, a pusztaság létezés sekélyes örömeivel. Az élet-halál kérdésében az életet választották. Mindig az életet!

Ahogy Esterházy Pál, amikor esélyt adott Kaposvárnak a letelepedéssel. És ahogyan az élet mellett döntöttünk mindannyiszor, az egymást érő traumák – az elfojtott szabadságküzdelmek, az országcsönkítés, a háborús pusztítások, a holokauszt, vagy egyszerűen a gulyáskommunizmusnak hazudott diktatúra – után is. Mondjuk ki most is! Történjék bármi, mi mindig az élet, és a közösségi élet mellett fogunk dönteni! Akkor is, ha lelkesedésünket és tenni akarásunkat béklyó alá kívánják helyezni, s akkor is, ha rosszabb viszonyok között – valódi önrendelkezés híján – le akarják metszegetni lokálpatrióta szárnyainkat.

Mi büszkék vagyunk arra a városépítő és szépítő munkára, amelyet elődeink elkezdtek, s nem kisebb büszkeséggel tesszük hozzá a magunk részét is. Tudjuk jól, közös sorsunkat csak erős közösséggel alakíthatjuk olyanná, amilyenné szeretnénk, s városunk csak akkor lehet sikeres, ha abba az irányban halad, amit együtt határoztunk el. Így alakítjuk ki mi is az életünket. Visszaszereztük önbecsülésünket, lelket öntöttünk egymásba, hogy merjünk és tegyünk is lakhelyünkért. Hogy otthonukká válhasson. Hogy elhiggyük, valóban rajtunk áll, milyen is Kaposvár.

És nézzünk körül ma! Mindazon értéket meghagytuk, megőriztük és felújítottuk, ami méltó volt rá. És ezzel egyidejűleg teret adtunk a kaposvári vágyaknak. Kaposvár éppen ezért ma fénykorát éli, s úgy néz ki, ahogy azt az itt élők elképzelték. Feladatunk persze van még, hiszen változik a világ és változunk mi is. De ma is többet akarunk a megmaradásnál, mert valóban nem áll módunkban közepszerűnek lenni!

Tisztelt Hölgyeim és Uram! Kedves Kaposváriak!

Nekünk Kaposvár a szenvedélyünk. Mi a hegycsúcsra tartunk, oda akarjuk feljuttatni városunkat! A cél nagysága bennünket nem elriaszt, hanem inspirál. Nem nyomaszt, hanem felszabadítja energiáinkat. Ezért nem az a kérdés, hogy beérjük-e azzal, ahogyan most élünk? Mert mi többet, szebbet, jobbat akarunk. Többet, mert nem érhetjük be azzal, amit eddig elértünk. Többet, mert még nem születik elég gyermek. Mert még nem mindenkinek olyan a lakása, amilyent szeretne, mert még mindig nem keres mindenki annyit, amennyit vágya.

Egész egyszerűen többre van szükségünk. Tudjuk, tehetségünk szerint felléphetnénk az ország tíz legfejlettebb városa közé. És fel is fogunk lépni. Tudjuk, felszámolhatnánk a múlt adósságainak maradványát is. És fel is fogjuk számolni.

Hogy zöld, egészséges, természeti kincseit és szépségeit megőrző várossá lehetünk, egészségesebb és hosszabb ideig élő emberekkel. És olyanok, azok is leszünk.

Elismerem: a távlat nagy ívű, de a látóhatár széles, és ami ránk vár, az több, mint lelkesítő.

És tudom azt is, ha hatvanezer ember ugyanazt akarja, és hozzá a Jóisten is megtart bennünket oltalmában, akkor nincs az az erő, ami elgáncsolhatná a kaposvári jövőt.

Most, a kerek évfordulón azt kívánom, hogy álljunk továbbra is egymás mellett!

Becsüljük meg a közös értékeinket, és legyünk hűségesek ahhoz a szellemiséghez, amely sikereket hozott számunkra!

Most nekünk adatik meg a lehetőség, hogy hozzátegyük Kaposvár történetéhez mindazt, ami megtenni módunkban áll, ami tehetségünkéből telik!

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát és adjon nekünk jó kedvet és bőséget!”

Nyári Szilvia köszöntötte a kitüntetetteket:

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, idén az alábbi kitüntetésekkel és díjakat adományozza:

Az LSC Ritmikus Gimnasztika SE versenyzőjét már tizenhárom éves korában meghívták a magyar junior együttes kéziszer-válogatottba, amely 6. helyezést ért el a 2019. évi junior-világbajnokságon. 2020-tól tagja a felnőtt nemzeti válogatottnak, Várnában Európa-bajnokságon, Japánban világbajnokságon vettek részt.

2022-ben visszahívták a felnőttválogatottba, és kiemelkedő eredményeket értek el a spanyol és portugál világkupákon. A Tel-Avivban rendezett Európa-bajnokságon teamversenyben 9., összetettben 8. helyen zártak, és huszonöt év után ismét a fináléba jutva szintén a 8. helyet szerezték meg.

Sportkarrierjében szülei, a város, valamint iskolái – a Kisfaludy Utcai Tagiskola és a Táncsics Mihály Gimnázium – maximálisan támogatták. A kaposvári ritmikus gimnasztika egyik legkiemelkedőbb, legeredményesebb képviselője, szorgalma, alázata példaértékű.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza Farkas Júlia ritmikusgimnasztika-versenyzőnek.

Edző: dr. Balogh Orsolya.,,

Kérte Farkas Júliát a díj, dr. Balogh Orsolyát a jutalom átvételére.

„A Kaposvári 1. MCM-Diamant Adorján Sportegyesület versenyzője 2007-ben vett részt először úszóversenyen. Az évek során számos bajnoki címet gyűjtött úszás és uszonyos úszás sportágakban, uszonyos úszásban több korosztályban is országos csúcsot állított fel.

2018-ban a juniorok uszonyosúszó-Európa-bajnokságáról két bronzéremmel tért haza, ettől kezdve már csak erre a sportágra koncentrált. 2019-ben a felnőttek között is bemutatkozott, bronzérmel szerzett a Felnőtt Uszonyosúszó-Európa-bajnokságon.

A pandémia miatt 2020-ban elmaradtak a világversenyek, de a 2021-es világbajnokságon elért egy ezüst- és egy bronzérem után a 2022-es év hozta meg részére az eddigi legnagyobb sikert. A Kolumbiában megrendezett versenyen világbajnok lett 400 méteres uszonyos gyorsúszásban, 200 méteren 3. helyet szerzett.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az **„Év Sportolója” díjat adományozza Lengyeltóti Bence uszonyos úszónak.**

Edző: Kovács László.”

Kérte Lengyeltóti Bencét a díj, Kovács László mesteredzőt a jutalom átvételére.

„A röplabda-egyesület 18-szoros magyar bajnok és 18-szoros kupagyőztes. Az elmúlt évek nehézségei ellenére a bajnokságban mindig dobogós helyezést értek el. A csapat a 2021–2022-es bajnokságban ezüstérmel, a Magyar Kupában 3. helyet szerzett. A 2022–2023-as évad küzdelmeiben is jól szerepelnek, a kupanegyeddöntőt kettős győzelemmel zárták.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az **„Év Sportolója” díjat adományozza a Fino Kaposvári Röplabda Sportegyesület felnőttférfi-csapatának.**

Edző: Demeter András.”

Kérte Bozóki Bence csapatkapitányt a díj, Demeter Andrást a jutalom átvételére.

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Kaposvár Szolgálatáért”** kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- precíz és igényes szaktanári, valamint tizenhét éven át felelősséggel végzett intézményvezetői munkájáért **Balázs Tibor, a Kinizsi Pál Élelmiszeripari Technikum és Szakképző Iskola volt igazgatója**
- a városi beruházások lebonyolítása és az intézmények működtetése érdekében végzett többéves, magas színvonalú és példaértékű munkájáért **Balogh Beáta, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal Gazdasági Igazgatóságának igazgatója**
- több évtizeden át empátiával és nagy hozzáértéssel végzett, gyermekközpontú, eredményes pedagógiai munkájáért **Csekné Kudomrák Gyöngyi, a Duráczky József Óvoda, Általános Iskola, Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény és Kollégium intézményegység-vezetője**
- a kaposváriak életét több mint egy évtized óta fényképein dokumentáló, városunk szépségét megörökítő, számos hazai és nemzetközi díjjal jutalmazott **Kis-Bankné Kondákor Marianna amatőr fotós**

- több évtizeden át végzett sikeres munkahelyteremtő tevékenységéért, a rászorulókat támogatásáért **Ladislai-Pfeiffer Géza vállalkozó, a kaposvári McDonald's étterem üzemeltetője**
- a magyarságtudatot és a keresztény értékrendet erősítő, mind a felzárkóztatásra, mind a tehetséggondozásra nagy figyelmet fordító, több évtizedes pedagógiai munkájáért **Lőrinczné Pálos Éva Antónia, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola magyartanára**
- a Kaposvári Fúvószenekar és a Kaposvár Helyőrségi Zenekar élén több éven át végzett, a város zenei életét gazdagító és hírnevét öregbítő munkájáért **Major András karnagy, zenepedagógus**
- több mint másfél évtizedes levéltári munkájáért és nagy szakértelemmel megírt tanulmányaiért, amellyel hozzájárult Kaposvár történetének alaposabb megismeréséhez, **Nübl János, a Magyar Nemzeti Levéltár Somogy Megyei Levéltárának ügyfélszolgálati csoportvezetője**
- több évtizeden át végzett példaértékű, fáradhatatlan óvodapedagógusi és közösségi munkájáért **Nyári Lászlóné, a Honvéd Utcai Tagóvoda vezetője**
- másfél évtizeden át magas színvonalon végzett, a város szerteágazó turisztikai feladatait összefogó munkájáért **Osvalt Mónika, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal turisztikai referense**
- a Senior együttes meghatározó tagjaként több évtizeden át végzett, a város kulturális életét gazdagító munkájáért **Óvári György zenész**
- több éven át végzett elhivatott, lelkiismeretes, magas színvonalú munkájáért **Pintér Andrea, a Kaposvári Humánszolgáltatási Gondnokság gazdasági vezetője**
- több mint két évtizedes tánctanári munkájáért, a tehetséggondozásban elért eredményeiért **Simonyi-Hornyák Hajnalka, a Mikrokozmosz Református Alapfokú Művészeti Iskola táncpedagógusa**
- több éven át végzett, eredményes közösségi és kulturális munkájáért, hagyományörző tevékenységéért **Varga Józsefné, a Nyugdíjasok Kaposvár-Kaposfüredi Egyesületének elnöke**
- több mint három és fél évtizeden át végzett, magas színvonalú, lelkiismeretes, a kaposvári színház hatékony működését biztosító munkájáért **Zókané Orbán Gyöngyi, a Csiky Gergely Színház főkönyvelője.**

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „**Pro Urbe Kaposvár**” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

Irodalomtörténész, kritikus, gyermekirodalom-kutató, szerkesztő és mindvégig tanár. Szentgotthárdon született 1941 őszén, ahol családjának anyai ága él, de tizenéves kora óta Kaposvár az otthona, ahol az apai ág ötödik nemzedéke él. A Munkácsy Mihály Gimnáziumban érettségizett, és 1968-ban szerzett diplomát az Eötvös Loránd Tudományegyetem magyar-könyvtár szakán. Pályáját könyvtárosként kezdte, tanárként folytatta. Első munkahelye a megyei könyvtár volt, a második és egyben utolsó 1969-től a tanítóképző intézet, majd annak utódintézményei (a tanítóképző főiskola, a Kaposvári Egyetem). „Nemcsak az irodalom az életem, hanem ez az intézmény is” – vallotta. Negyedszázadon át volt tanszékvezető, a 90-es években egy cikluson át a főiskola főigazgatója. Megszerezte azokat a tudományos fokozatokat, amelyeket egy felsőoktatási intézményben illik megszerezni (bölcészdoktori cím, kandidátusi

fokozat, habilitált doktori cím). Egyetemi magántanárként vonult nyugalomba. Jelenleg irodalomtörténészként, kritikusként dolgozik, és az utóbbi években szépprózát is ír. Emlékeim diribdarabjai című kötetében kaposvári történetek is olvashatók.

Tartalmas, korszerű óráin tanítványainak a munka, a tudás és az értékek tiszteletét adta át. „Az írás az élet legszebb játéka nekem, még ha felettébb fáradságos is” – mondta. Írt hét könyvet, háromszáz tanulmányt, esszét, kritikát, jó néhány novellát. Írásai az Alföldtől a Vigiliáig szinte minden folyóiratban megjelentek. Szerepelt több mint száz konferencián, néhányszor külföldön is.

Életművének legjelentősebb darabja a Lázár Ervin-monográfia (Osiris Kiadó, 2011). A tanított stúdium révén fő kutatási területe a gyermekirodalom elmélete, története, kritikája lett. Iskolateremtő személyiség, hiszen nemcsak kiváló elemzéseket írt, hanem a kutatók következő generációinak nevelését is feladatának tekintette. Kudarcnak érezné, ha nem lennének utódai.

Két évtizeden át szerkesztette a Somogy című folyóirat kritikai rovatát. Éveken át dolgozott a Magyar Írószövetség gyermekirodalmi szakosztályának elnökségében, és fontos tisztségeket töltött be a Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsa magyar szekciójában. 1985. évi újjáalakulásakor az elsők között lépett be a Berzsenyi Társaságba, ahol választmányi tag.

Számos kitüntetése között ott van az Apáczai Csere János-díj, a Szent-Györgyi Albert-díj és 2021 óta a köztársasági elnök Magyar Ezüst Érdemkeresztje. 2022-ben elnyerte a Somogy Megyei Prima díjat. Életútja – emberileg is, szakmailag is – sokak számára példakép.

Több évtizedes, magas színvonalú oktatói és tudományos munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza dr. Komáromi Gabriella irodalomtörténésznek.**

1970-ben született Budapesten, s ott érettségizett a Toldy Ferenc Gimnáziumban. 1994-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán, 1999-ben megszerezte a Kós Károly Egyesülés vándordiplomáját, 2004-ben pedig a műemlékvédelmi szakmérnöki oklevelet. 1995 és 2011 között a kaposvári Arker Stúdió Kft. építész vezető tervezője, közben öt évig Curgó város tanácsadó főépítésze volt. 2011-től 2019-ig Kaposvár főépítészeként dolgozott, majd építészeti főosztályvezetőként folytatta pályáját a Miniszterelnökségnél, három éve pedig a Steindl Imre Program fejlesztési vezérigazgató-helyetteseként irányítja a budapesti Kossuth Lajos téri kiemelt állami projektek előkészítését és a beruházások lebonyolítását.

A kilencvenes években költözött a somogyi megyeszékhelyre, amelyhez különleges kapcsolat fűzi férje, valamint férje szülei, Lőrincz Ferenc és L. Szabó Tünde építészek révén. Főépítész munkáját a városi közélet részévé tette, közösségi oldalt hozott létre „Fő(sz)építész Iroda” néven, irodáját az ügyfélbarát ügyintézés és az aktív kommunikáció jellemezte. Nagy figyelmet fordított rá, hogy a külvilágnak és a helyieknek is bemutassa Kaposvár értékeit. Ennek érdekében előadásokat tartott, és várostörténeti könyvek megírásában vállalt szerepet – tudta, hogy amit jobban ismerünk, azt a sajátunknak is érezzük.

„A jó építész egy újságospavilont és egy fél városrészt is komplexen tud kezelni” – mondja. Számos somogyi műemlék-felújítás tervezője, s az ő elképzelései alapján újult meg Kaposváron az Ady Endre utca, a Noszlopy Gáspár utca, a Szivárvány Kultúrpalota és a Csiky Gergely Színház is. Építész tervezői és műemlékvédő tevékenységének egyik látványos eredménye a Róma villa látogatóközpontja és benne az Andrassy-ebédlő rekonstrukciója. Főépítészként tervezett játszótereket is, aktívan közreműködött több kaposvári beruházás előkészítésében, a Kaposvári Közlekedési Központ megvalósításában és abban is, hogy életre kelt a kórház egykori déli tömbje.

2013 óta elnökhelyettesként vesz részt az Országos Főépítész Kollégium munkájában. Sikereit számos szakmai kitüntetéssel ismerték el: 2011-ben Kós Károly-, 2017-ben Pro Architectura díjat kapott, és 2019-ben ő lett Az Év Főépítésze.

Magas színvonalú munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár építészeti értékeinek megóvásához és gyarapításához, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza L. Balogh Krisztina építésznek.**

1954-ben született Pécsen. Általános és középiskolai tanulmányait is ott végezte, s 1978-ban kapott általános orvosi diplomát a Pécsi Orvostudományi Egyetemen. Később bőrgyógyászból és klinikai onkológiából is szakvizsgát tett. 1997-ben megszerezte a PhD-fokozatot, 2010-ben habilitált, hét év múlva egyetemi magántanárrá nevezték ki.

Kezdetben gyermekgyógyásznak készült, végül mégis bőrgyógyásszá vált. „Azóta sem bántam meg a választásomat. Talán a legszerteágazóbb orvosi szakma, számos egyéb szakággal kapcsolatos” – mondja. Előbb a pécsi bőrklinikán dolgozott, s 2003-ban lett a kaposvári kórház bőrgyógyászati osztályának vezetője. Mint a szakma kiemelkedő személyisége két évtizeden át állt osztálya élén, s főorvosként most is kamatoztatja naprakész tudását és széles körű tapasztalatait. Nagy precizitással és munkabírással dolgozik, kiváló kapcsolatot ápolva a betegekkel, az orvosokkal és a szakdolgozókkal. Véleménye változatlanul meghatározó.

Oktatói és tudományos tevékenységet is folytat, amelynek sikeréhez jelentős mértékben hozzájárultak külföldi tanulmányúttjai és nemzetközi szakmai kapcsolatai. Részt vesz a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi és Egészségtudományi Karának képzéseiben, a Kaposi Mór Oktató Kórház posztgraduális képzésében, rendszeresen ad elő s tart gyakorlati oktatást magyarul és más nyelveken.

Tudományos munkásságának jelentőségét külföldi és hazai szakmai folyóiratokban publikált közleményeinek magas száma is mutatja. Fő kutatási területe a bőrtumorerő modern kezelése. Példamutató és eredményekben gazdag életútján mindenkor a bőrgyógyászati betegek, valamint a város és a kórház iránti elkötelezettség jellemezte. Munkáját számos szakmai díjjal ismerték el.

Több évtizedes, magas színvonalú gyógyító, oktató- és tudományos munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza dr. Szekeresné dr. Battányi Zita bőrgyógyász főorvosnak.**

A Magyar Ökumenikus Segélyszervezet több mint három évtizedes működése az összefogás erejét példázza: az alapító egyházakét, a szakemberekét, az önkéntesekét és a támogatókét. Az pedig a kaposvári önkormányzattal való hatékony együttműködés eredménye, hogy 2016-ban létrejöhett a segélyszervezet Pécsi utcai Biztos Kezdet Gyerekháza.

Itt hároméves korig foglalkoznak a hátrányos helyzetű családok gyermekeivel, annak érdekében, hogy mind a kicsik, mind a családok esélyt kapjanak a felzárkózásra. A ház összehangoltan dolgozó csapata gyógypedagógiai, pszichológiai és szociális munkával segíti a gyerekek fejlesztését, a hátrányok leküzdését.

Arra törekszenek, hogy a hátrányok ne vezessenek magatartási zavarokhoz, s mire a gyermek óvodába kerül, ne okozzon számára gondot a beilleszkedés. A rendszeres foglalkozásokon egyéni képességeik szerint, a saját tempójukban javíthatják lemaradásukat a gyerekek.

A Gyerekház szakemberei állhatatosan harcolnak a gyermekszegénység okozta fizikai, lelki, mentális és szociális hátrányok ellen. Céljuk, hogy kitörést biztosítsanak a szegénységből, megelőzve annak újratermelődését.

A családias hangulatú intézményben az édesanyák is tanulnak: felelős gondoskodást, takarékosagot, egészséges életmódot, gyereknevelési praktikákat.

Az Ökumenikus Segélyszervezet más feladatok megoldásában is közreműködik Kaposváron: napközis táborokat szervez, nehéz sorsú családoknál segíti az iskolakezdést, részt vesz a legelesettebbek étkeztetésében, támogatja az orosz–ukrán háború elől menekülőket. Szakmai tudása, következetesen képviselt értékei és mindenekelőtt munkatársainak helytállása révén

úgy vállalt kiemelkedő szerepet a rászorulóknak megsegítésében, hogy közben részévé lett a kaposváriak közösségének.

A hátrányos helyzetű gyermekek korai fejlesztését segítő, áldozatos munkájukért Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetés adományozza a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet Szociális és Fejlesztő Központ kaposvári Biztos Kezdet Gyerekházának dolgozóira részére.**

A kitüntetést Bacza Barbara intézményvezető veszi át. Külön köszöntötte a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet vezetőit és dolgozóit.

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Kaposvár Város Díszpolgára”** kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életműjükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

Budapesten született 1959-ben. Igazi nagyvárosi lányként nőtt fel, de sosem feledte, hogy szülei révén somogyi származású. Vegyészmérnöknek készült, azonban édesapja, a tudós állatorvos hatására végül az Állatorvos-tudományi Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1982-ben szerzett oklevelet. Dr. Guba Sándor főigazgató meghívását elfogadva Kaposváron kezdte a pályáját, s friss diplomásként a mezőgazdasági főiskola oktatója lett. „Nagy örömmel jöttem – mondja –, hiszen tetszett a közösség, és sok volt a lehetőség, egyedülálló kísérleteket végezhetünk Kaposváron.”

Oktatóként és kutatóként is végigjárta a ranglétrát az egyetemmel fejlődő felsőoktatási intézményben. 1991-től tanszékvezető volt a Pannon Agrártudományi Egyetemhez tartozó állattenyésztési karon. Ebben az évben egyetemi adjunktus, a következőben docens, 1999-ben egyetemi tanár lett. A Kaposvári Egyetem megalakulásakor az Élettani és Állathigiéniai Tanszék oktatójaként dolgozott. 2000-tól az egyetem tudományos dékán helyettese volt, 2006-tól négy évig tudományos rektor helyettese, majd intézetigazgatója, 2012 után egy akadémiai kutatócsoportot is vezetett az intézményben.

2019 júliusától bő egy évig, a Kaposvári Egyetem integrációjáig a rektori tisztséget töltötte be. Az új Szent István Egyetem általános rektor helyettese, a Kaposvári Campus főigazgatója, majd a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem tudományos és minőségbiztosítási rektor helyettese volt. Jelenleg intézetigazgató egyetemi tanár.

Egyetemi vezetőként kiemelt feladatának tekintette a felsőoktatási minőségfejlesztés és a teljesítménymenedzsment kérdését. Célja egy átlátható, minden területre kiterjedő minőségbiztosítási rendszer és az annak működését támogató minőségügyi szervezet kialakítása volt. Az egyetemi campust szellemi központnak, a megye és a régió tudásbázisának tartja.

Az állatorvos-tudomány kandidátusa fokozatot 1988-ban, az MTA doktora címet 2005-ben szerezte meg. Több tudományos egyesület munkájában vesz részt, számos bizottság tagja és vezetője. Segítette az akadémia Állatorvos-tudományi, illetve Állattudományi Bizottságának munkáját, 2013-ban a tudományos akadémia levelező, 2019-ben rendes tagjává választották. 2013 és 2015 között tagja, aztán elnöke volt az Akadémiai Kutatóintézetek Tanácsa Élettudományi Szakbizottságának. Éveken keresztül állt a Kaposvári Egyetemen az Állattenyésztési Tudományok Doktori Iskola, valamint az Egyetemi Habilitációs Bizottság és Doktori Tanács élén. Téma-, illetve társtéma vezetésével eddig tizenketten szereztek doktori

(PhD-) fokozatot. 2017 és 2020 között az MTA Agrártudományok Osztálya osztályelnök-helyetteseként is dolgozott, 2018-tól a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság tagja.

A felsőoktatás minden szintjén oktat. Szűkebb szakterülete az állatélettan, az állathigiéna, a termelésélettan, a takarmány- és élelmiszer-biztonság. Kutatómunkája főként az egészséges és biztonságos élelmiszer-előállítás és az élelmiszer-biztonság tudományos megalapozását szolgálja. Számos, nemzetközi szinten is számon tartott kutatási eredménye született.

Az utóbbi években munkája középpontjában a takarmány- és élelmiszer-biztonsági kockázatot jelentő mikotoxinok egészségügyi veszélyeinek feltárása áll. A penészgombák által termelt toxikus anyagokkal az édesapja indíttatására kezdett el foglalkozni.

Tudja, hogy az ember egészsége nem választható el környezetének állapotától, s hogy napjaink humánegészségügyi problémái globális, komplex megközelítést igényelnek, amelyben a legkülönbözőbb tudományterületek szakembereinek kell összefogniuk. „Mi, a felsőoktatásban dolgozó kutatók és oktatók elsősorban át szeretnénk adni a tudásunkat a fiataloknak – mondja –, másrésztől azonban a kutatás izgalma és a kíváncsiság is hajt bennünket. Tudni szeretnénk, hogy miképpen működik a világ.”

Pályája és élete évtizedek óta Kaposvárhoz kapcsolódik. „Itt lett családom, a gyermekeim is itt nőttek fel – fogalmazta meg egy interjúban. – Megtaláltam mindent, amit szerettem volna. Az egyetem is dinamikusan fejlődött, sok lehetőséget kaptam. A családom megértő mindenben a munkámat illetően, ők adják nekem az erőt, ami a mindennapokhoz kell.”

Számos szakmai kitüntetés birtokosa, közöttük a 2010-ben elnyert Szent-Györgyi Albert-díjé és a 2022-ben odaítélt Széchenyi-díjé. Utóbbit az ország számára kivételesen értékes tudományos pályafutása elismeréseként kapta.

Több évtizedes oktatói és tudományos munkájáért, amellyel hozzájárult az egészségtudatos gondolkodásmód elterjesztéséhez, a felsőoktatás színvonalának emeléséhez és Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntetést adományozza prof. dr. Kovács Melinda akadémikusnak, egyetemi tanárnak.**”

Felkérte professzor asszonyt, hogy a kitüntetettek nevében mondja el gondolatait.

prof. Dr. Kovács Melinda: „Minden embernek kell, legyen egy feladata ebben az életben - kötelességen belül, vagy azon felül is talán -, mert különben nem lenne értelme annak, hogy él. Az emberi világ több kell, legyen, mint egy bonyolult szerkezetű gép, melyben minden ember egy fogaskerek szerepét tölti be. Minden embernek kell, legyen egy feladata, egy titkos küldetése, mely Istentől való.

Mélyen Tisztelt Ünnepi Közgyűlés, Polgármester Úr, Főtisztelendő Püspök Atya, Háznagy Asszony, Képviselő Úr, Főispán Úr, Elnök Úr, Kedves Kaposváriak! Hölgyeim és Uraim!

Vass Albert előbb felolvasott írása került kezembe, amikor azon gondolkodtam, hogyan lehet méltó módon megfogalmaznom azokat a gondolatokat, amelyekkel köszönetet mondok magam és kitüntetett társaim nevében az elismerésért.

Mit jelent a város kitüntetettjének lenni? Azt, hogy tettünk valami figyelemreméltót a közösségért, amiben élünk, és ezt a közösség felismerte és elismerte. Lehet ez gyógyító vagy oktató munka, civil kezdeményezés, a város biztonságáért végzett tevékenység, a rászorulóknak megsegítése, kiváló sporteredmény, művészeti alkotás, vagy lelkipásztori szolgálat, és még sorolhatnám hosszasan. Vagy egyszerűen az, hogy valaki becsülettel, tisztességgel helyt áll a hivatásában és ezzel támogatta a város lakóinak mindennapjait. Azt gondolom, hogy sokan vagyunk ilyenek, többen, mint akik bármikor valamilyen kitüntetésben részesülhetnek – így hát köszönet az ő helytállásukért is, hiszen minden egyéni eredmény mögött emberek sokaságának

teljesítménye áll. Mindannyian a munkánkat és a hivatásunkat végezzük, örömmel, tudásunk és képességeink szerint a lehető legjobban.

Nekünk, akik ma itt vagyunk ezen a színpadon, és azoknak is, akik előttünk részesültek elismerésben ezek kiemelt pillanatok, hiszen onnan kapjuk a megbecsülést, ahol élünk, ahol a mindennapjainkat töltjük. Közös bennünk a lokálpatriotizmus, az, hogy szeretjük ezt a várost. Kaposvár szerethető. Köszönet a város mindenkori vezetőinek is azért, hogy Kaposvár egy olyan város, ahol a jó dolgokat véghez lehet vinni, jó élni. Így aztán felelősséget is érzünk iránta, amely felelősséget az elismerés még erősebbé tesz, további feladatokat és kihívásokat adva.

Bár én budapesti lányként nőttem fel, gyökereim somogyiak. Édesapám Somogyszentpálról elindulva nagyon szegény sorsból küzdötte fel magát a tudomány legmagasabb szintjére. Édesanyám marcali származású, aki tanítói hivatását szintén elhivatottsággal, nagy szakmai tudással és empátiával művelte. Hiszek a genetikában és a gyerekkori élmények meghatározó voltában. Életem legutóbbi 40 éve fonódik össze Kaposvárral. Egyetemistaként töltöttem itt gyakorlataimat, és elemi erővel vonzott valami ide, Somogyba. Nagy ívet leíró korszakokat élhettem át, nagyszerű vezetőkkel dolgozhattam és egy olyan közösségben alkothattam, ahol az emberek figyelnek egymásra és a tehetség, a szorgalom, a kitartás szabad utakat nyit meg.

Rohanó, ideg feszültséggel, ezernyi gonddal terhelt világunkban gyöngyszemek az ilyen napok, amikor ünnepeünk, visszatekintünk és új erőt, lendületet veszünk a másnapokhoz. Nagyon megfogott Varga László püspök úr, Kaposvár 2022-ben kitüntetett díszpolgára köszönő beszédében az, amikor a békeképességteremtésről beszélt – ezt mondta: „Szükségünk van a szív békéjére, ezért békeképességet kell teremtenünk a szívünkben.” Valóban: békétlenségben nem lehet alkotni, nem lehet fejlődni, jó és szép dolgokat cselekedni. Békeképesség nélkül nem lehetünk boldogok, márpedig mindannyian azok szeretnénk lenni. S hogy mi a boldogság titka? Egy indiai bölcs szerint: a hit, önbecsülés, motiváció, megbocsájtás, a harag és az irigység hiánya, „Mindig mosolyogva kelj fel, fedezd fel a szépséget és a jót a téged körülvevő dolgokban”.

Én boldognak és szerencsésnek érzem magam: életem nem volt küzdelmes, nem volt tele nehézségekkel, harcokkal, nem kellett szembenézni háborúval, éhséggel, megaláztatásokkal. Minden megadatott ahhoz, hogy motiváltan tegyem a feladatomat, amit szerettem és amihez támogatást kaptam az alma materemtől, a munkahelyemtől, minden hazai és külföldi kollégától és intézménytől, a magyar akadémikusok körétől... - hálás köszönet mindezért.

Köszönet a családnak! Szüleimnek, akiktől a tudást és az emberi értékek megismerését és hitemet kaptam. Gyermekeimnek, akik oly kevés szomorúságot és gondot okozva nevelkedtek, oly sok büszkeséget és örömet okoztak és 5 gyönyörű unokával ajándékoztak meg minket. Férjemnek szeretetért, gondoskodásáért, kifogyhatatlan energiájáért és mindig erőt és optimizmust sugárzó egyéniségéért.

Azt mondják, a boldogság a hosszú élet titka. Abraham Lincoln bölcs mondása szerint: „A végén majd nem az számít, hogy mennyi éved volt az életedben, hanem hogy mennyi élet volt az éveidben.”

Köszönöm, hogy meghallgattak!”

Nyári Szilvia: megköszönte a díszpolgár megtisztelő szavait. Elmondta, hogy ezzel az ünnepi közgyűlés hivatalos része véget ért, még egyszer gratulált a kitüntetetteknek.

10 perces szünet következett, ezután került sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra.

A műsor után pezsgős koccintásra várják a vendégeket, amikor lehetőség lesz gratulálni a kitüntetetteknek is.

A Gálaműsor közreműködői: Bogáthy Benedek, a Vikár Béla Vegyeskar, a Somogy Táncegyüttes, Lukácsi Enikő, a Z generáció, az Ametiszt TSE, Kalocsa Nóra, Mc Pita Ramos, az NDC, Auguszt Bario, valamint a Csiky Gergely Színház Színművészei: Kalmár Tamás, Kósa Béla, Nyári Oszkár, Nyári Szilvia, Sarkadi Kiss János, Stefánszky István, Szabó Nikolett. A Gálaműsor rendezője: Sarkadi Kiss János.”

Kérte, hogy az ünnepség hivatalos részének zárásaként énekeljék el a Szózatot.

Szünet után ünnepi műsor következett.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző